

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ NIAL FENNELLY

της 5ης Δεκεμβρίου 1996 *

1. Η Επιτροπή κίνησε την παρούσα διαδικασία λόγω παραβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ. Με προσφυγή της 17ης Ιουνίου 1996, ζήτησε να αναγνωρισθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, σχετικά με τις απαιτήσεις [προδιαγραφές] αποδόσεως για τους νέους λέβητες ζεστού νερού που τροφοδοτούνται με υγρά ή αέρια καύσιμα (στο εξής: οδηγία)¹, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη.

2. Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη «θεσπίζουν και δημοσιεύουν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με» την οδηγία και ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή. Το Βασίλειο του Βελγίου δεν ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς την οδηγία.

3. Το Βασίλειο του Βελγίου δεν αμφισβητεί ότι παρέλειψε να μεταφέρει την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο, γεγονός το οποίο αποδίδει σε θεσμικές δυσχέρειες οφειλόμενες στην ανάγκη να συντονισθεί η οργάνωση μεταξύ των Περιφερειών, αφενός, καθόσον είναι υπεύθυνες για θέματα που αφορούν την ορθολογική χρήση της ενέργειας και, αφετέρου, μεταξύ των Περιφερειών και της Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως, η οποία είναι υπεύθυνη για τη ρύθμιση της εμπορίας των εν λόγω λεβήτων.

4. Το άρθρο 189 της Συνθήκης υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την επίτευξη των στόχων κάθε οδηγίας. Η συγκεκριμένη αυτή επιταγή ενισχύεται από το γενικό καθήκον τους σύμφωνα με το άρθρο 5 της Συνθήκης «να λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την πλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας». Δεν αμφισβητείται ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο από το Βασίλειο του Βελγίου εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, την ακολουθούμενη πρακτική ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξης του, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που τάσσει μια οδηγία².

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

1 — ΕΕ L 167, σ. 17.

2 — Βλ., π.χ., την απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 1996, C-312/95, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου (Σύλλογη 1996, σ. I-5143, σκέψη 9).

Συμπέρασμα

5. Συνεπώς, προτείνω στο Δικαστήριο να κρίνει ότι:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, σχετικά με τις προδιαγραφές αποδόσεως για τους νέους λέβητες ζεστού νερού που τροφοδοτούνται με υγρά ή αέρια καύσιμα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη.
- 2) Να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.